לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ד' דאבות

שבת קודש פרשת עקב – כ"ב אב תשפ"א Shabbos Parshas Eikev - July 31, 2021

פלג המנחה עש״ק – 6:44 | הדלקת נרות שבת – 7:57 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:51 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:27 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:39 | שקיעת החמה שבת קודש - 13:3 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:03 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:25

שכיניהם הגיבורים. ובידעם כי עוד ידם נטויה לכבוש גם את אחוזתם. ואם לא עשו זאת. הרי זו הוכחה שהחזיקו עצמם לגיבורים יותר מאלו שכבר הורישו בנ״י. ומוכנים היו להלחם שוב בישראל ולכלותם מובו אם כן שאימה זו שהיתה על ישראל בתחילת הכיבוש היתה עדיין בתוקפה מפני האומות שעדיין נשארו ביניהם.

והנה בעיני בשר היה נראה שישיבת אלו האומות אינה מטיבה כלל עם ישראל. הו מצד האימה העומדת בתוקפה מפניהם, ובנוסף כי ברבות הימים כשיצטרכו ישראל להרחיב את גבולם. עוד יצטרכו לערור מלחמה מולם אמנם הכתוב בהמשר הבטיחם על הנצחוז. אבל בודאי היו מעדיפים להכחיד את כל האומות בבת אחת ושוב לא יצטרכו לערור מלחמה מולם. אולם הכתוב מעיד על מה שעיני הבשר עדייז אינם מבחינים בהוה. ואומרת שהסיבה לזה שאין להוריש את האומות הוא פן תרבה עליה חית השדה' וכפי שמביא רש"י שאחר שיחטאו לא תהיה בידי ישראל זכות לגרש את החיות. ועל כז עדיף שישארו האומות בארץ. וישמרו את הארץ לישראל מז החיות. עד שיצטרכו ישראל לאחוזתם. ואז גם אם כבר לא יהיו זכאים לכבוש את החיות. יהיו זכאים לכבוש את האומות. התורה גילתה לנו כאו כדי ללמדו על הכלל כולו. כי פעמים שהאדם מחמת קוצר דעתו אינו יכול לרדת לעומק דעתו של הקב"ה. ועל כז נראה לו הנהגתו כרע ח"ו. אולם עליו להאמיו שטובה גדולה גנוזה בכל הנהגותיו. וגם אם אינו יכול להשיג את הטובה ב'הוה' לא יתרעם על הנהגתו חלילה אלא יודה מבלי דעת על הטובה הגנוזה בה. ואם ירצה השי"ת יזכה ב"עתיד" להכיר את החסד שה'הוה' מסתיר. כמו שרואים כאז. שב'הוה' נדמה לו לאדם שעומדים צוררים בנחלתו ומאיימים עליו להרגו ולהכחידו. אולם ברבות הימים יתברר שאלו הצוררים אינם כי אם שלוחי השי"ת להשגיח על אדמתו מפני חיות רעות. וטובה כפולה ומכופלת היתה זאת. כי בו חישב ה' להושיעם לעתיד כשלא יהיו זכאים לכך אחר שיחטאו.

כל כך שיהיה בן עוה"ב ... ועוד אמר **מורי נר"ו** טעם אחר מפני שכשמזכיר גאולת מצרים ומתפלל. מיד הוא מראה שבוטח בה' בתפלה כיוז שמבקש ממנו צרכיו. שמי שאינו בוטח בו לא יבקש ממנו כלום. וכז נראה באלה שמות רבה בפרשת בא אל פרעה שאומר לשם שכשראו ישראל הנסים והנפלאות שהיה עושה עמהם הבורא שלא כטבעו של עולם בטחו בו ועל זה נאמר (שמות יד. לא): "זירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' וגו'". וכיוז שמזכיר עכשיו אותה הגאולה שבטחו אבותינו בה' והצילם ומתפלל מיד. נמצא שגם הוא בוטח בו שיענה אותו, כמו שענה לישראל בעבור שבטחו בו, ומפני זה מזכיר אותה הגאולה ומתפלל מיד, והבטחון הוא עיקר היראה והאמונה, ולפיכך זוכה בסיבתו לחיי עולם הבא". עכ"ל. הרי להדיא בדבריו יסוד זה. שאם א' מתבונז ביציאת מצרים. כל מה שעשה שהשי"ת לפרעה ולכל מצרים. ומכיר גודל יכולתו של השי"ת. שיוכל לפעול דברים שהם למעלה מדרך הטבע. וגם שהשי"ת "אוהב עמו ישראל". והוא ית' רוצה להצילם מיד אויביהם. בודאי יבטח בלב שלם בהשי"ת. ולא יהיה ירא משום דבר בהעולם כלל. ומי שבוטח בהשי"ת. הרי הוא בז עולם הבא!

וזהו הטעם שבכל יום, מצוה על כל אחד ואחד לזכור יציאת מצרים בכל יום בבקר ובערב. שצריך כל אחד ואחד לחזק עצמו במדת אמונה ובטחון בהשי"ת. שמדת בטחוז צריר חיזה תמיד. ועי"ז יזכה להיות בז עולם הבא.

נשל ה' אלקיך את הגוים האל מפניך מעם מעם לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה ... (ז-כב) ~ כל דעביד רחמנא למב עביד לרש"י פז תרבה עליך חית השדה - והלא אם עושין רצונו של מקום אין מתיראין מן החיה, שנאמר (איוב ה, כג) וחית השרה השלמה לך, אלא גלוי היה לפניו שעתידין 'חטוא. הכתוב מנבא שלתוקף גבורת האומות יהיו ישראל תמהים. האיר נוכל זורישם, ויצטרכו אז לחיזוק כדי להפיג פחדם ואימתם. והכתוב אכן מחזקם באמרו: לא תירא מהם! כי אמת שמצד הטבע לא יהיה ביכולתכם לכבוש אומות חזקות אלו. אמנם הקב"ה הוא הנלחם לכם. ועל כז הבט מאחריר. ו'זכור תזכור את אשר עשה ה' אַלקיך לפרעה ולכל מצרים' וגו' ו'כן יעשה לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם! וכאן מבטיחם הבורא ב"ה שישלח לפניהם את הצרעה להלחם בעדם, ולאחר מכן שוב מוסיפים לפניהם דברי חיזוק לא תערץ מפניהם כי ה' אלקיך בקרבך א-ל גדול ונורא'. לאור הדברים יכולים אנו להביז עד היכז הצליחו האומות במראם החיצוני לעורר אימה ופחד על הקמים עליהם. ואילו היתה התורה מפסקת העניו באלו המקראות. זיינו יכולים לחשוב שלא היו ישראל נזקקים לחיזוקים אלו אלא בתקופה ראשונה. שבו עסקו בכיבוש הארץ, ואז הכחידו את כל האומות ושוב לא היו ישראל נזקקים לחיזוק. אולם הכתוב שלפנינו מעיד שגם אחר שכבשו ישראל חלקים מז הארץ כפי הכרח להם. היה עליהם להשאיר חלקים מן הארץ בידי האומות, ורק אחר שהוצרכו להרחיב את גבולם. היו צריכים שוב לחגור את כלי מלחמתם ולהלחם באלו שעדיין מחזיקים בארצם ולגרשם. ויכולים אנו לשער. שאלו הגויים שעדייו נשארו החזיקו צצמם לכבירי כח. כי לולא זאת היו נסים על נפשם. בראותם איר ישראל הניסו את

אתבובו אבשטין שליטיא, בעמים שווו אברום

כי תאמר בלבבד רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים ... (ז. יז-יח) – האופן לקנות מדת הבמחון בהשי"ת

תורה הקרושה מייסד כאן יסוד גדול, שהאופן שלא תירא משום דבר, היינו ע״י Π כירת כל מה שעשה השי"ת לפרעה ולכל מצרים. ולבאר העניז קצת. נקרים דברי **הבעל הטורים** שכתב וז"ל. "זכר תזכר – חסר וי"ו. לומר שתזכור מה שעשה לשש מאות יכב בחור". עכ"ל. כלומר, כשמכיר גודל יכולתו של השי"ת. שהוא ית' "כל יכול". ואיז שום דבר נמנע מיכולתו מלעשות. ויכול לפעול דברים אפילו דברים שהם למעלה מדרר הטבע. וגם שהוא ית' 'אוהב עמו ישראל' ותמיד רוצה להציל כלל ישראל מאיביהם. - א"כ אפילו אם נראה "רבים הגוים האלה" - ויטלה טל דעתר מחשבה זה. 'איכה אוכל להורישם''. אם יזכור מה שעשה השי"ת לפרעה במצרים. והוא יתברר אינו מוגבל כלל לעניני הטבע. ובודאי לא יהיה ירא כלל מהם. וזהו האופו להקנות מדת הבטחון בהשי"ת. שאם יהיה בוטח בה', לא יהיה ירא כלל משום דבר בעולם.

וכבר האריך **רבינו יונה** (ברכות ב. ע"ב מדפי הרי"ף) לבאר הטעם שהסומר גאולה תפילה הרי הוא בז עולם הבא וז"ל: "י"ל וכי מפני שסומר גאולה לתפלה יש לו שכר

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus and the Kitchen (6)

Benefiting from Basar Becholov-Related Work. Last week we introduced the topic of "Mistacher B'issurei Hana'ah" profiting from work done with basar becholov or Chometz during *Pesach*, or even after *Pesach* if it was owned by a *Yid* over Yom Tov. The example we mentioned was a trucking company that was hired to transport issurei hana'ah. (Note: One item mentioned was pet food. This was not referring to treifa pet food but only pet food that was basar becholov.) It is prohibited to have even this indirect benefit, so one cannot accept this job. If he already did the job, he may not accept payment. If he did accept payment, he may use the money, as explained in Mishna Berura (1).

The question has been raised about one who was paid by check. Do we say that it is like already having been paid or since he has to still go and cash it, he may not do so? R' **Shloime Miller shlit'a** rules lechumra (Commerce and Issurei Hana'ah pages 26 and 48). If this case would happen by gentile wine nowadays, the *halacha* is a little more lenient. The reason is that since nowadays it is not common for gentiles to serve their idols with wine, we are lenient in cases source in the laws of *Chometz* in the R'MA (4).

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס of loss to allow benefit. Therefore, if one already did the work, it is a loss for him not to get paid and he is permitted to take the money. However, in hindsight, he should not have accepted the job. (Note: In the above mentioned case, one is not even

allowed to broker such a deal. The source of this halacha is a **Pri Megadim** quoted by the *Mishna Berura* (2).)

Jewish Nurse Feeding Basar Becholov to a Gentile Patient. In nursing homes and hospitals where patients are often fed by nurses, there is a debate among the Poskim if they can administer issurei Hana'ah. Some hold that it is prohibited to take the job, while the **Tzitz Eliezer** (3) permits it. His logic is that a nurse is employed to give a patient whatever he/she needs and the nurse has no benefit from giving the patient basar becholov over other foods. If the patient is Jewish, there is a serious problem of "Lifnei Iver" - causing a Jewish person to sin. **Doing a Favor for a Gentile.** One is not allowed to purchase basar becholov for a gentile worker even with the money of that gentile, This is because the gentile is grateful for the favor and will probably do a favor back for the Jew, and this is called deriving benefit from basar becholov. This case also has its

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – סוכה כא:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ל ברבר המקבל מומאה" - R' Yehuda savs one may not stand up his bed & use it for a *succah* wall & place the סכד directly on it There is a מותר in how to understand why רבנו say this is מותר. There is a movable object, so this succah isn't סכד, another explanation is that a bed is מקבל טומאה & one may not put סכד directly on something that is מקבל טומאה.

The אסור at that save the halacha is like ר' יהודה because it is מעמיד on a מעמיד that save the halacha is like הייה - we are afraid that he might come to use this במקבל טומאה for סכד which is פסיל. The ר"ר goes on to say that don't be surprised that we allow one to put סכד across stone walls even though they are אינו גידולו מון הארץ to use as סכד to use as סכד . There, we are not גוזר because since i is not the norm to use stones for סכד we do not apply the הייריל. סי' יג'ו שו"ע b stone walls. The אירה paskens that if one was דתר"ל. סי' יג'ו שו"ע is not concerned with. כשר is כשר is מחבר the מרבר is מרבר. The מרבר is מרבר because ונט **משנ"ב**. The מרבר is מרבר because מרבר שנמאה is not concerned with. placing סכד directly on them. The מרומת הדשן, in the name of the בית יוסף, brings the סידן, that learns the תרומת הדשן, not like the פשט on something that is מקבל טומאה is like the first reason, that the bed isn't קבע but supporting כי יהודה on something that is מקבל טומאה is not an issue. He also brings the ארא"ש who also learns like this. The אים אים to allow placing מיקל on this he would not be מיקל to allow placing סכד on because the במקבלי טומאה. because the ביד because the ביד because the ביד because the מקבלי טומאה. He above מקבלי טומאה continues & says that after a lot of עיון he found many פרסקים that say the *halacha* is like the חכמים & not like הי יהודה. which means we aren't concerned at all with ככך being supported by מקבלי טומאה. Even the above ר"ך that learned we are concerned, learns it's only a . דרבני it is good to be לכתחילה. but מקיליו the concludes that one can certainly be דרבני. איצא לכל הדעות be be לכתחילה. but לכתחילה

The שי"ש paskens that one may use nails to keep together the walls of a succah. The תרכט,סי' ח'ן שי"ש explains that even those that do not allow סכך to be on a מעמיד במעמיד. here the nails are attaching the walls & the סכך is not on them so it's only a מעמיד במעמיד & everyone will hold this is מעמיד דמעמיד. On this *halacha* of מעמיד המעמיד. the מינותר argues & holds that even though these nails are once removed from the

סכד it still has the same אסור as מעמיד & it is אסור.

הוא היה אומר

עייו רמ"א הל' חמצ תנ"ו

Chacham Rabbeinu Yosef Yavess zt"l (M'Girushei Sefard) would say:

The skies want to produce rain and the ground - 'וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה wants to give forth its produce. Blessing and prosperity want very much to burst forth in abundance; it is man who stops them with his sins. If only we would do teshuvah and increase our observance of mitzvos, we can remove the blockade and earn the bounty of goodness of blessing, good fortune and happiness, that very much wants to come to us."

A Wise Man would say: "Those who dare to fail miserably are capable of achieving greatly.

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Be Aware - to Revere!

103.773 Study HIS areatness! 855,400,5164

Mazel Toy to the Guttman Hoffman & Stefansky Familes on the chasuna of Yehoshua & Miri Stefansky. May the young couple be zoche to build a Bayis Neeman B'Yisroel לשם ולוופארוו

מעשה אבות סימו

עשה משפם יתום ואלמנה וכו' הוא תהלתך והוא אלקיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה ... (י-יז.כא)

Rashi gives us a fascinating insight into the workings of the Almighty. The Torah tells us: "He executes the judgment of the orphan and widow" - (previously) we had a description of Hashem's power (Gevurah). Now alongside His power, we find (a description of) His humility (Megillah 31a)." The greater the humility, the greater the strength.

A young Talmid Chacham passed away and left a widow and small orphans, r"l. His nine-year-old son was quite unruly in class and could not retain anything he learned. The problem already began two years earlier when his father had taken ill, and could no longer stay on top of his son's progress in school. It only got worse when his father passed away.

The mother took her son to a well-known psychologist, who diagnosed the boy as hyperactive with major stress. He recommended removing the boy from school for the lion's share of the day's learning, as the boy could not be productive in such an intense setting. Furthermore, he felt the boy needed ongoing monthly therapy sessions with him.

The widow couldn't afford the expensive therapy, and people rallied to help her raise the money but they didn't know quite how to do so. She did not bring in much money this way and she bemoaned the fact that she had no way to pay for the psychologist or the ongoing therapy sessions he demanded.

The dire situation was brought to the attention of **R' Avraham Genachovsky** zt"l, the Rosh Yeshivah of Yeshivas Kochav M'Yaakov, the Tchebiner Yeshivah in Jerusalem. He was beloved and revered by everyone - from the greatest rabbanim of his time to the most simple of Jews. Even non-religious Jews respected his opinion. His profound understanding of *Torah* and his tremendous sensitivity to others were the hallmarks of his life. He would cry and commiserate in another *Yid's* pain and he did all that he could to make the situation better.

When he heard about the woman's desperate situation, his first reaction was, "Is it possible to bring the child to me at the yeshivah? I would like to talk to the boy and see if I can help him in some way."

The woman was at her wit's end and did not object. A few days later, the boy appeared at the yeshivah accompanied by his older brother. The Rosh Yeshivah brought the boy into his private office, and sat down on the floor. The young child stared incredulously at the sight of the venerable Rosh Yeshivah sitting on the floor. He was even more astounded when he asked the child, "What games do you like to play? Cars? Planes? Tic Tac Toe?"

They played games for an hour, sitting on the floor. At that point, R' Genachovsky told the boy, "Ok. You have school, and I have a Yeshivah. So we can't play games any longer. So, I have an idea, listen carefully. Once a week, I will make up a *Torah* riddle on a piece of paper, and you will present it as a challenge to your classmates. The following week, you'll come here and tell me which kids got the right answer, and I'll give you prizes to give out to all the winners. Are you ready? Okay, here's the first one: Explain how it is that you can put something in your mouth without eating or swallowing it, yet you make a beracha on it!"

The boys eyes lit up. "I don't know," he replied. The Rosh Yeshivah smiled and said, "It's a shofar!"

The boy was so excited that he ran at top speed to tell his older brother, and couldn't wait to share this brainteaser with his buddies in school. The weekly quiz was a spectacular hit. Not only did it earn his classmates' participation in the riddles themselves, but they began to include him in other games and activities for which he had always been an outsider.

They started accompanying him on his weekly visits to the *Tchebiner Rosh Yeshivah* to get their prizes, and the young boy felt like a million dollars to be the center of attention. After several weeks, the child changed dramatically. He quickly rose to the top of his class, and positive behavior took the place of all the negative stuff. Now, full of self esteem, he no longer needed the assistance of therapists. He was a new person, thanks to the special attention given him by R' Avraham Genachovsky.

הבימו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו ... (ישעי' נא-ב)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE WEEKLY THE

In this week's Haftorah, Klal Yisroel is once again zt"l explains that the lesson to learn from Avraham Avinu and comforted. Following the devastating *Churban*, the people are haunted by what they think is a terrible truth - that the exile proves that Hashem has abandoned His children and the covenant made on Har Sinai. Yet, Yeshaya HaNavi challenges that notion and states that Klal Yisroel need to only, "Look back to Avraham, your father, and to Sarah who brought you forth. For he was the only one when I (Hashem) called him, but I blessed him and made him many."

Despite this optimistically sounding statement, the terrible purge had taken place and the land lay desolate, so in what precisely was *Klal Yisroel* supposed to find comfort?

Sarah Imeinu is to never give in to despair and regret, despite the circumstances. Avraham and Sarah were well advanced in age with no natural chance of them ever having children of their own. Yet, they never lost hope or belief in the workings of *Hashem*, and as a result of their faith, they were rewarded with the birth of their son, Yitzchok Avinu. As the land lay wasted and desolate, it is easy for Klal

Yisroel to simply "throw in the towel" and despair of ever seeing the light of redemption. Yeshaya HaNavi's words are meant to inspire the people to remember the amazing turn of events regarding the birth of Yitzchok Avinu and to learn that The Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir HaKohen Kagan despite it all, a Jew must never give in and never give up

ארץ אשר ה' אלסיד דרש אתה עיני ה' אלסיו בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ... (יא-יב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

I once saw an explanation on this *posuk* that struck a chord with me and probably with anyone who's ever heard it. The posuk starts with "Hashana" - THE year, but ends with "Shana" - year. Why the change? The pshat I saw was that at the outset of the year, one is filled with ambitious, lofty "New Year" resolutions ensuring that THIS year will be different. "I'll change this and I'll fix that. I'll become the best spouse, child, Rebbe, friend or person I can be." But much to his chagrin, sadly, at the end of the year, it seems to be just another "plain old" year, no different than all the previous ones.

Rabbosai, we still have time left to make this year different. The past year was indeed a most trying and difficult one, to say the least. But, we are still able to salvage it and utilize its remaining days to their fullest, thereby turning this year into a "Hashana. There are many areas to focus our improvement on. Each individual knows where they may be lacking, and in need of a spiritual "tune-up". But there are two concepts I'd like to hone in on; our *emunah* in *Hashem* and harmony amongst ourselves.

In this week's parsha the Torah refers to Matan Torah as - "במם הקהל" - the day of gathering. My machshava here is that Har Sinai brought us all together in a way that is hard to fathom. A Nation of former slaves and now being chosen by Hakadosh Boruch Hu! But we became an "Ish echad b'lev echad" - a people who truly feel each other's pain and triumph. That wasn't just then but still remains in effect for all eternity. Secondly, the *posuk* says "מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה". It literally translates to: Fear of *Hashem*. However, perhaps we can say an alternative explanation: *Hashem* is requesting that we SEE HIM. To see *Hashem* in all that transpires in the world. Throughout our day to see HIM, talk to HIM, be aware that HE is lovingly guiding us through any hardship we must endure. It is and always will be, Hashem, Avinu Shebashamayim. May THIS YEAR become THE YEAR that we change and THE YEAR that we greet Moshiach במהרה בימינו אמן

משל למה הדבר דומה

עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ... (יא-יב) משל: The family of R' Elya Lopian zt'l owned a chicken which laid fresh eggs for them every day. One morning, as the family gathered to eat breakfast, the chicken suddenly jumped up on top of the table. Though startled, R' Elya's mother quickly grabbed the chicken and gently placed it on the floor before shooing it off. While it seemed like a nondescript event, young Elya was perturbed, and he asked his mother why she simply took the chicken off the table when it clearly did something wrong. "If I would jump on the table," he said, "you would get quite angry and probably even punish me. Why then don't you punish the chicken?"

R' Elya's mother explained that although the chicken probably does deserve punishment, it is after all a chicken – and what can you expect from a chicken? A *Yiddishe* boy on

the other hand is not a mindless chicken. On the contrary, there is so much more expected of him and if he jumps on a table like a brainless chicken, he deserves a fitting punishment!

במשל: R' Henoch Plotnick shlit'a explains that the Torah tells us, "The eyes of Hashem are constantly on the Land" and by extension on *Klal Yisroel* as well. As the gentiles of the world run around like mindless chickens going from fad to fad, a Jew's actions must be more carefully calculated. Thus, while it seems at times that some people "get away" with things, as *Hashem's* Chosen People there is so much more expected of us. It is not surprising that the rest of the world views the Jewish people with a critical eye and keeps our every action under a microscope. Although we cannot expect the world to appreciate us for what we are fully worth, we are nevertheless constantly reminded of our value and how every move we do in this world is calculated and documented

בבתך אתם את בניכם לדבר בם בשבתך EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ... (אַ־ים)

Chazal tell us: "Since the destruction of the Bais HaMikdash, the only thing Hashem has left in this world is the four amos of Halacha." (ברכות תו) The Chasam Sofer zt"l writes that this refers to the four levels that man should strive to attain in this world - "ללמוד, וללמוד, ולשמור, ולעשות" - To learn, teach and safeguard the *Torah*, and to do the *mitzvos*. These are the four measurements of halacha. Halacha means to go (הליכה), to move forward, and THIS is what Hashem has in this world. The people who are making strides in *Torah* learning and observance - there is nothing else that *Hashem* has that is valuable.

Sefer Mishna Sachir offers a slightly different twist to the words of this *Gemara*. He quotes the *posukim* in *Krias* Shema where we are told to place the mitzvos "on our hearts and tie them on our hands" - that is the first level, a reference to man's obligation to improve himself. "ילמדתם אותם את בניכם" - "And you shall teach it to your children" - this is the second level, man's obligation to teach his children the laws of the Torah. "יכתבתם על מזוזת ביתך" - "And you shall write them on the doorposts of your home" - this is the third level, where man must instruct all the members of his household and those that come to his door to observe the *Torah*. "יגבשערקד" - "and your gates" - this is the fourth level which implies how a person must be an example to anyone that he comes in contact with. When a person acts in this manner, and strives to uphold the four levels of HALACHA - of moving forward in the spiritual spheres, then he is creating a substitute for the Bais HaMikdash in this world. This novel idea is alluded to in the next words of Krias Shema: 'למען ירבו ימיכם ... כימי השמים' - "So that you may increase your days like the days of Heaven on this earth." "כימי השמים" refers to the heavenly kedusha of the Bais HaMikdash, "על הארץ" here in this world!

It is truly our obligation to create a place for *Hashem* to dwell in this world by keeping the four *amos* of *halacha*!